

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
soronkint 5 krjával
számíttatnak.

Nemzeti siker.

Debreczen, június 13.

A kik ante festa birálatra vál-
lalkoztak, hiába okoskodtak, hogy
az ezredéves ünnepből ilyen meg-
amolyan felsülés és országos
kudarez leszen, mert — úgy mond-
ták — a nemzeti eszme nincs
eléggé érvényre emelve, az egész-
nek rendezése egyoldalú, dinasz-
tikus, a korona praeponderanciája
háttérbe fogja szorítani a magyar
államiság másik főfaktorát stb.
Nincs igazuk; maguk sülték fel,
a kik azt jósolták.

A millenniumi programm fénye-
sen bevált. Az, hogy a koronázás
évfordulóján a magyar szent koronát
és annak rajongásig szeretett
viselőjét tették az egész ezredé-
ves ünnepsor ragyogó csúcspont-
jává, semmit sem vonhatott le a
millennium magyar nemzeti jelle-
géből. Sőt ellenkezőleg. A magyar
szent korona és a legalkotmányo-
sabb magyar király avatták igazán
nemzeti ünneppé. A magyar
nemzeti vonás lépten-nyomon oly
erővel uralta az egésznek a lefo-
lyását, hogy határozottan felül-
kerekedett — ha ugyan felülkerekedé-
séről lehet szó ott, a hol nincs:
mi fölé kerekedni. Az eddigi
ünnepegek hosszu során nem
volt semmi „udvari“ (a szó „bécsi“

értelmében), semmi „osztrák“, de
még csak semmi „közös“ sem (a
mennyiben azt annak előtte ma-
gyar szempontból perhorreskálni
szokták). Világraszóló fényes
jubileum volt ez, melyet egy tör-
ténelmi hivatásu régi kulturnem-
zet: a magyar ült meg — ön-
állóan, királyával és a dinasztiá-
val teljes harmoniában.

A nemzeti jelleg oly hatalmas-
san domborodott ki, hogy nem-
csak a magyar érzelmű felséges
párt, hanem az uralkodó háznak
kevés híján valamennyi tagját a
legszorosabban belévtünk a mi
örömmünnepünkbe. A Habsburgo-
kat a nemzeti dinasztia fényében
láttuk ragyogni, ország-világ előtt
szerepelni s mint illyent kell,
hogy ezentul fokozott szeretettel
övezzük őket, mint a hogy ők e
nagy alkalomkor fokozott biza-
lommal, tisztelettel és szimpatiá-
val közeledtek mi hozzánk. Valjon
kell-e ennél igazabb nemzeti siker?

Mi ujat, magasztolót, dicsőítőt
mondjunk Ó Felsége június 8-iki
beszédéről? Jó hatása egyszerűen
leirhatatlan, miként ennek az egész
napnak szemképráztaó lefolyása.
Igy még habsburgi király nem
szólt a magyar nemzethez. Vajjon
ez nem jobb, nem üdvösebb, nem
főlemelőbb-e, mintha — Ugron

Gábor tudja: miféle — specziális
„nemzeti“ rendezéssel a figyelő
külföld gáncsát, a korona hideg
közönyét vagy épen nehezitelését,
a magunk — elégedetlenségét
értük volna el?

De hiszen nincs ma az ellen-
zék körében ember, a kinek meg-
győződését s hazafias szívét át
nem hatná a lefolyt napok páratlan
erkölesi eredménye. A ki
nem hiszi, olvassa el a június 7.,
8. és 9-iki lapokat — a legkor-
mányfalóbbakat sem véve ki.
Midőn az elragadtatás szavaival
konstatálják a nagy ünnep kifo-
gástalan sikerét és páratlan jó
hatását, többnyire hallgatólag, de
elég érthetően elősmerik — post
festa — a Bánffy-kormánynak
arra való rátermettségét, hogy oly
magyar millenniumot rendezzen,
amely minden izében nemzeti
diadalt jelent.

Báró Bánffy Dezső miniszter-
elnök azzal eltörölhetetlenül be-
írta nevét a magyar történelembe.
Beírta annak a nagy királynak
neve mellé, a kit az egész dinasz-
tiával együtt ő hozott annyira
szívéhez, hogy korona és nemzet
a második ezerév küszöbén meg-
ülhetik tökéletes összhangjuk,
teljes, végérvényes egyetértésük
fenséges apotheózisát.

TÁRGZA.

Mit szólnak én . . . ?

Mit szólnak én hozzád a szerelemről?

Ifju szivednek kora nyitni még!

A rózsabimbó elhervad, ha napnak

Izzó sugára rá korán esék.

Nem, — a virágot kertész nem nyílasztja,

A természetnek szép munkája ez;

Menj kedves lányka, játszál, álmodozzál,

Boldog álmodnak szép valója lesz.

Dalod hangozzék erdőn és mezőben,

Viszhangot adnak zengő madarak.

Megaranyozzon mindent vig kedélyed,

Hisz egykor úgy is elég gond akad. —

Sirasd a széltől eltörött virágot,

Könyök hullása érző szívre vall;

És álmodozzál szép, örök tavaszról,

Játszál korod kedves játékkal.

Lesz majd idő, óh, tudom azt előre,

Mikor többé már várnom nem lehet;

S a régi érzés, régi vágy szavával

Elédbe tárom egész lelkemet.

És kérem foglak: nézz e szíved mélyén,

Szerelme tiszta, nemes, szennytelen. —

Azt mondom akkor, (nehogy megsirassam)

Ne játszál többé édes kedvesem!

Énekes Imre.

Koritnicza.

Felderült ismét a nyár, virágok diszi-
tik az elhagyot rónát, a madarak éneke
tölti be ismét a tájat s minden a termé-
szet ujjászületését hirdeti, a hegyek or-
mait, mely eddig a hópolyhek milliárdjai-
tól ragyogott az örökzöld fenyőlomb ko-
szoruzza, s az eddig járhatlan utak a sé-
tálók vig kacajától viszhangzik.

Közelg a drága nap, midőn ismét lát-
lak a természet festői panorámájában bü-
völködő fensikok s virágos völgyeken a
Vág és Hernád völgyén át az égfelé
nyuló hegyormokkal váltakakozó tájakat
röpitve ide a m. kir. államvasutak Kassa-
Oderbergi vonatán és pedig az utasok
százai, kiket ide eddigi gyógyulások s a
mult édes emlékezete s a jól eltöltött
napokra való visszaemlékezés esalogat,
igen ezen örvendek én, hogy ismét felke-
reshetlek, hogy a munkában elfáradt test
a te hűs fenyvesed árnyában szerezzen
ujulást.

Igen, ujulást a szó szoros értelmében,
hiszen olyan ennek minden vizecseppje,
mintha a harmat cseppjeiből szürték volna,
minden kiesinyke csepp akár a kiürithet-
len forrás, mely egy-egy új életet ad vissza
évenként a beteg emberiség ide zárandó-
koló tagjainak.

S az ózondus levegő, melyet a fe-
nyőfák ezrei lehelnek ki magukból, fel-
frissítik a beteg kedélyeket s vig kacaj

közt szívják be magokba az üdülők a hely
e páratlan kincsét.

Most pedig, hogy a fürdőről, melyről
a fentieket előadtam fogalma legyen az
olvasónak, álljanak a következő sorok a
fürdőhely leírásáról.

A fürdő négy oldalról hegyekkel kör-
ritve, u. m. Baba, Püspökhegy, Gelléri és
Prativa, melyek a Tatra heglánczához
tartoznak, terül el Liptómege szívében és
pedig oly festői szépséggel felruházva,
hogy az idegent, ki még e helyet nem látta,
csodálkozásra ragadta s arra mindenkor
kellemes érzettel gondol.

A fürdő épületei pedig oly szépek és
kellemesek, szép kilátásba bővölködők,
hogy azok bármely fürdőhely diszélül szolgál-
hatnak.

A betegek gyógykezelését Dr. Ormay
József budapesti orvos mint fürdőorvos
eszközi kitünő szakértelemmel s páratlan
lelküismerettel. A betegek gyógykeze-
lése két részre oszlik, egyik az ivó kura,
melynek anyagát a Béla-, Zsófia-, Ilka- és
Ferencz József források szolgáltatják, azon
kívül páratlan hidegviz gyógy mód alkal-
mazása, melyeknek betegek a kétezret
fürdő évadanként meghaladják.

A betegek a figyelmes igazgatóság
által tett folytonos intézkedések folytán
a kellő szórakozásban részesülnek, zene,
táncestélyek, bűvészeti s tombolajáté-
kok, esolnokázás, halászás és kirándulások
által.

— **Belföldi hírek.** (A képviselőház feloszlása.) Bánffy Dezső miniszterelnök több oldalról hozzá intézett kérdezősködésekre kijelentette, hogy neki semmi tudomása nincs a képviselőház híresztelt feloszlásáról. — (A diszfelvonulást nem ismételik meg). Egyik fővárosi lap nyomán terjedt el annak híre, hogy a német császár kivánságára a június 8-diki diszfelvonulást ősszel megismételik. Perczel Dezső belügyminiszter kijelentette, hogy erről szó sincs. A hódoló menet csak a királynak szólott s az nem színjáték, hogy megismételni lehessen. — (A delegációkból.) A magyar delegáció tengerészeti albizottsága tegnap másfél órai tanácskozás után, ugyszólván minden vita nélkül, változatlanul fogadta el a tengerészeti költségvetést. Teleki Sándor gróf alapos, nagy szakértelemre valló, minden tekintetben kimerítő előadói beszéde feleslegessé tett minden vitát, úgy, hogy Sterneck tenger-nagynak igen kevés dolga akadt. Az osztrák delegáció költségvetési albizottsága minden vita nélkül jóváhagyta a közös legfelsőbb számszéknek, a közös pénzügyminiszteriumnak és a közös vám-bizottságnak eleibe terjesztett jelentéseit. A költségvetési bizottság azután a közös külügyminiszteriumnak 1897-re vonatkozó előirányzatát, valamint 144,080 frtnyi póthitelre vonatkozó előterjesztett javaslatát tárgyalta, csekély szövegmodosításokkal jóváhagyva azt.

Országgyűlés.

Budapest, június 12.

Gabriel von Ugron hadat izent a kuriai bíraskodásnak, hanem azért még sem az ő magas e-je, de egy kellemes hang volt a mai ülésnek ouvertureje. Felolvasták egy horvát megye, *Varasd* feliratát, melyben melegen üdvözli a lovagias magyar nemzetet az évezredes fordulópont alkalmából.

— Éljen! Éljen! — zugott az egész Ház, a mely aztán *Szilágyi* indítványára örvendően vette tudomásul a testvérieségnek ezt a hazafias megnyilatkozását. *Ugron* Gábornak az fájt, hogy ez a

Étkezés négy helyen is történhetik, van egy elsőrendű vendéglő, mely a legnagyobb igényeknek is megfelel, továbbá izraelita konyha, polgári konyha és a csárda melyek bármelyike úgy kiszolgálás, mint az ételek elkészítése tekintetében kívánni valót nem hagy fent maga után s mindenkor a vendégek teljes elismerését vívta ki a maga részére.

A fürdőhelyről szólva nem mulaszt-hatom el, hogy egyidejűleg a történelmi nevezetességű Vámbéri völgyről meg se emlékezzem, mely közvetlen a Vámbéri második útja alkalmával Koritniczát érintve felkeresett, s e völgyben töltött néhány napot kijelentvén, hogy ennél szebbet az országban nem látott, mely látogatás emlékére lett e hely a fenti névvel elnevezve s emlékkövel megjelölve, hogy magát e helyet, ennek szépségeit leírni megkíséreltem, arról szó sem lehet, azt csak látni kell.

Végül megjegyzem a fürdőzni szokott hölgyek kedvéért, hogy itt a Bébék egész serege találta már meg a lelke felét, kivél a fürdő évad végével testileg és lelkileg felépülve a himen rózsá lánczait öltötte magára.

Most pedig Isten veletek lombkoszoruzott ormok, Isten veletek ti árnyas berkek míg Isten segélyével felkereshettek, hogy töletek ujalást és a létérti küzdelemben erőt, buzdítást nyerjék.

LK.

kérvény miért jut a Házhoz a horvát miniszter utján?

— Mert — felelte *Szilágyi Dezső* — kérvényt nyujthat be a Háznak minden tagja!

A nagy közjogásznak ez a tetemes közjogi baklövése csak annál inkább tüzelte a németül viczinalizáló és nemzetiségekkel kaczerkódó szélbalog férfit, aki nyomban a jelenet után azért pattogott, hogy *Goluchowszky gr.* a külügyi expozé miatt nem mondta el a magyar külügyi albizottságban is.

Erre is megkapta a feleletet. *Tisza Kálmán* konstátálta *Goluchowszky gr.* készségét az expozé elmondására. Ha azt a készséget az albizottság nem vette igénybe, annak meg van a magyarázata: az expozé olvasta mindenki.

E kettős leforrázás után végre következett ismét a kuriai bíraskodás részletes tárgyalása. A 18-ik pontnál ismétlődött a tegnapielőtti akadékoskodás. *Kossuth, Pázmány és Lukács Gyula* a bizalmi férfiak érdekében ajánlottak módosításokat, a melyekről *Erdély Sándor* igazságügyminiszter kimutatta, hogy abszolute feleslegesek, mert hisz a törvény mind e módosításokat magában foglalja.

Élénkebb vitát keltett még a 7. §, a melyben az ugynevezett ellátási költségek foglalvák. *Szalay Károly és Imre, Veres József, Kossuth Ferenc és Horváth Gyula* szólottak a szakasz ellen.

Azután a vitát megszakították s *Olay Lajos* interpellált sürgősen és két ügyben. Az első az, hogy Bácsme gyében az alispán megtagadta a választói névjegyzék kiadását; a másik, hogy a földalatti vasúton a rendőrségnek nincs ellenőrzési joga.

Perczel Dezső belügyminiszter azonnal felelt.

A választásokat a Ház tudomásul vette.

Agrár-kongresszus.

Budapest, június 12.

Üde szellő lengedez a földművelési miniszterium helyiségeiben mióta magasabb helyen szakítottak ama hagyomány-nal, amely okvetlen a magas arisztokrácia egy képviselőjét akarta székébe ültetni. Egymás után következtek *Szapáry Gyula, Széchenyi Pál, Bethlen András* és *Festetics Andor* grófok és az ország földművelői mindegyiknek nagy bizalmat előlegezett, melyet azonban eléggé egyikük sem igazolt. *Szapáry* mellékfoglalkozásnak tekintette e tárczát, *Széchenyi* az iparra és kereskedelemre fordította főfigyelmét; *Bethlen* inkább politikus volt, mint földművelési miniszter és *Festetics* személyes velleitásoknak hódolt, a nélkül, hogy elég elfogulatlanságot tudott volna szentelni a tárgyi eseményeknek.

És midőn *Darányi Ignác* földművelési miniszter számára keressünk jellemző kifejezést, egyszerűen a tett emberének kell őt neveznünk, kit e tárcza a legujabb időig nélkülözött. A providenciális és erélyes miniszter hiánya a földművelési miniszteriumot ama vidéki gazdasági egyesületek mély színvonalára nyomta le, melyekről évente csak egyszer veszünk tudomást: mikor felveszik az állami szubvenziót. Azelőtt a földművelési miniszteriumról is egy évben csak egyszer lehetett tudomás nyerni: a költségvetési vita idején, mikor az ország a megszavazott milliókért ugyanannyi szép ígéretet kapott.

Ezek az állapotok megváltoztak. Az ország gazdasági viszonyai sokkal komolyabbak lettek. *Borus* sejtelmekkel tekint a magyar mezőgazda a jövőbe és sajnálja a haszontalanul elröpült multat, mikor az előrehaladó külföldi verseaynyel nem tudott mást szembeállítani,

mint arisztokrata minisztereinek nem teljesített ígéreteit. Annál élénkebben érzik az üde levegőt, mely most lengedez a földművelési miniszterium irodájában. Ahol most a személy nem ér többet, mint az ügy és ahol a jelszövevényi fondorkodás megszűnt a napi munka legnagyobb része lenni. A munka embere költözött e palotába, aki többet tart meg, mint ígér; aki programjához képest elfogad minden közreműködést, amely neki ajánlkozik, a nélkül, hogy személyi vagy politikai indokok által vezetetté magát. *Iparkodik* egyetértésben maradni azokkal, kiket tárczája leginkább érdekel, meghallgatja a mezőgazdák nézeteit és az egész nemzet szolgálatában áll, amelynek *iparkodik* buzgón és legjobban szolgálni.

Ennek legjobb bizonyítékát a nemzetközi gazdakongresszus elnökségének elfogadása által szolgáltatja *Darányi* miniszter, amely kongresszus Budapesten, szeptember 17-én ül össze. *Gróf Festetics* erre a feladatra nem akar vállalkozni és *Darányi* egész örömmel áll a magyar mezőgazdák élére, mint akiknek érdekeit ő van hivatva képviselni. Közösen akar velük tanácskozni. Véleményeiket, nézeteiket és aggodalmaikat hallani s közvetlen tőlük megtudni akarja. Tanácskozásait vezetni akarja, azokból meríteni s azokat követni a szándéka. A mezőgazdák többsége mint a miniszter közvetlen tanácsadója lép fel, a ki eddig soha nem tapasztalt jóakarattal van irántuk.

Darányi egy csapással földművelési miniszterré tette magát, amint Magyarországra nézve elengedhetlen szükségké tették őt a viszonyok. Eddigi áldásos működése a mezőgazdasági hitel terén; erélyes fellépése állattenyésztésünk emelése érdekében és az állategészségügy terén; a jelentékeny könnyítések, melyeket a magyar mezőgazdaság részére kieszközölt, csak értékesebbek lesznek a pártfogás által, melyben a nemzetközi gazdakongresszust részesíti.

A magyar mezőgazdák megtisztelő és sziklaszilárd bizalommal környezik a földművelési minisztert és *Darányi* fényesen tudja igazolni ezt a bizalmat. A tett, a vas szorgalom és a bámulatot erély embere működik a földművelésügyi miniszterium csarnokában és ez a működés az országnak áldására, a miniszternek becsületére válik. (L. L.)

A konyhából.

Irta: Egy javulásnak induló férj: K.

Debreczen, június 13.

Az embert úgy teremtette a Gondviselés, hogy nem lehet meg étel és ital nélkül, sőt a legtöbb ember ezekre gondol életében legtöbbször. Ismertem egy különben igen tehetséges férfit, ki nem átalotta kategoricze kijelenteni, hogy egy félig kisült beafsteak-et többre becsül a képzőművészetek legkiválóbb alkotásainál.

Pedig ez az ember valamikor rajongott a nemesebb eszmékért, később azonban megházasodott, kilenczszer kereszteltetett s mivel mind a kilencz esemete makacsul ragaszkodott az élethez, egyéb gondja is akadt, mint a képzőművészetekkel foglalkozni.

A tapasztalat azt bizonyítja, hogy a nőlen ember tücsköt-bogarat megesszik a vendéglőben. Ott nem válogat még akkor sem, midőn napnál világosabban látja, hogy a krumplinudlit miképpen készítik. Ha azonban megházasodik és rákap az izletes házi kosztra, pár hónap mulva mindenben bakafanczozkodik s a mit azelőtt mohón bevett, azt most fitymálja és kegyetlen impertinenciával turkál az asszony véghetetlen boszuságára az ételekben.

Az ilyen válogatós férjek mellett a házi-

asszonyokat a guta környékezi minden reggel, hogy mit főzzenek, vagy főzessenek a ház zsarnokának. Ez pedig annál nehezebb munka, mivel az őshajdanban megállapított étlap ma már kevés férj előtt bir értékkel és tekintéllyel. Nagyanyáink megállapították, hogy vasárnap, kedden és csütörtökön feltétlenül káposztának kell jönni az asztalra, hétfőn szabad választási nap volt, szerda a borsóé, péntek a babé és szombat a lencsée. Ez utóbbit azzal okolták meg, hogy a lencsétől vasárnap szép lesz az ember. Boldogult nagyanyám szent gyönyörrel nézett rám gyerek koromban minden vasárnap, én azonban nem tapasztaltam a lencse ilyen szépítő hatását. Ma azonban a káposzta a legtöbb háznál leszorult az asztalról, legfeljebb vasárnap főzik a modern háziasszonyok. A népszerűtlenségben osztozik vele a bab és a szepesi borsó, a lencsét azonban még most is tisztelet veszi körül szépítő hatásáért. Fialtanéanyok, ha senkisék látja őket, hidegen is megeszik a kamrában addig, míg a mama délutáni álmát aluszsza.

Sok háziasszonynak okoz gondot a pecsenyék különfélesége. Némely férj azt állítja, hogy jó, izletes pecsenyét csakis a vendéglőben tudnak készíteni. Ez azonban csak akadékoskodás férj uraimék részéről, mit legjobban bizonyít egyik cinikus barátomnak nyilatkozata, ki, mint mondá, azért házassodott meg, hogy jó pecsenyét ehesen.

Ha a feleség reggel megkérdezi urát, hogy mit főzzenek ebédre, a haragos ur így felel: bánom is én akár mi lesz. Ha azonban hazajön s behozzák a perkelt levest, előbb vicczeli a menyecskét, a további fogásoknál gorombáskodik s az utolsó tál ételből csak azért sem eszik, mert a felesége kínálja. Majd haragosan kel fel az asztaltól, bemegy szobájába s még kávéját is csak félig issza meg, nem késvén megmondani a szobaleánynak, hogy sok volt benne a pótkávé.

A szobaciezus elmondja természetesen az üzenetet, az asszony duzzog s kész a patália egyedül azért, mert férj uram kegyetlenül el van kényeztetve.

Ismerek egy férjet, ki csak szürve issza meg a tejet, a snidlingtól jobban irtózik, mint a hivatalos óra betartásától, elhiteti magával, hogy ő a paprikás csirkét tejfellel sohasem szerette, pedig vőlegény korában mindig ezt kérte, ha a készítés módja felől megkérdezték; az almás lepényt gyűlöli, de ha a szép czukrászlány kínálja, hetet-nyolczat megeszik minden baj nélkül; a püszméte szóst csak akkor eszi meg, ha a szakácsné glacé keztyűben tisztítja, egyszóval a legbadaarabb dolgokat eszeli ki, csak hogy boszanthassa azokat, kik az ő gyomrára annyi gondossággal gondolnak.

A férfiaknak csunya szokásuk az, hogy a más asszonyok főztjét feleségük előtt minig dicsérik. Egyszer magam is beleestem ebbe a hibába. Vendég voltam valahol és kaisesmór került az asztalra. Egy kis tévedésből azonban a szakácsné cukor helyett sórt szórt kedvencz eledelemre. A fatális tévedést az első falatnál észrevettem, de udvariasságból nem szóltam. A második falatnál tűrhetőnek, a harmadiknál jónak találtam az eltévesztett fűszerű ételt, sőt mikor másodszer kínáltak, utólráhatlan vakmerőséggel dicsérni kezdtem a háziasszony előtt a smórt, melyet oda haza feleségem előtt is eldicsértem.

Ilyenek vagyunk, mi férfiak, még pedig azért, mert áldott jó feleségünk elkényeztetett bennünket házasságunk első napjaiban. Később azután a jóba is beleununk és házsártoskodunk, válogatunk és utoljára azt se tudjuk, hogy mit kívánunk.

Magam isférfi vagyok, de be kell vallanom, hogy az asszonyok sisiphusi munkátvégeznek a napikoszt megállapításában. Nehezebb munka ez, mint a vezérezikkely írás, vagy novella gyártás. Ez utóbbiakhoz tárgyat talál az ember könnyen, de a főzéshez, hogy az kielégítsen egy elkapatott, elkényeztetett férjet, sok talentum kívántatik.

Azért legjobb, ha az asszony ilyen nagy melegben fürdőbe megy s magára hagyja férjét. Két hét mulva epekedni fog a felesége főzje után s elegiákban önti ki keservét azon levelekben, melyekben pénzt küld feleségének.

Mikor azután a jó feleség megkönyörül az ura siralmain és előkerül, borzadva látja férje lesóványodott ábrázatát, pár héttel tejjel-vajjal fűrészt, de amint a férj neki pendül, újra válogatni kezd s beáll a status quo ante.

Verjük a mellünket és ismerjük be mi férfiek, hogy háládatlanok vagyunk e téren is, szemben a teremtés remekeivel.

Irodalom — Művészet.

A Magyar Nemzet Története.

Szerk. Szilágyi Sándor, kiadja az Athenaeum.

I—III. kötet.

Ha akadémia volnék: megkoszoroznám; ha kultuszminiszter volnék: lelkes szavakban hívnam fel rá a közfigyelmet; ha gazdag ember volnék: megvenném belőle néhány száz példányt és szétosztanám az arra érdemes, jóra való szegények közt; lévén azonban csak poéta: nem tehetek egyebet, mint ódát zengek róla prózában.

Azt. Mert ez a vállalat jóval több mint egy könyvkiadó társaság üzleti gondolata — ez egy idealis eszme testté formálása, egy nemes, nagy és szép cselekedet, méltó ahhoz az alkalomhoz, a mely szülte, az ezredév ünnepléséhez.

Jó és balszerencse közt megértük ezt a nagy évfordulót s most ünnepre készülünk. Ennek az ünnepnek meg lesz a maga hivatalos része: ezt az állam csinálja: lesznek kockázatai, nyeresége, vesztesége: ez a kereskedő s vállalkozó világ dolga, de lesznek meghatározott momentumai is s ezekben fog igazában megnyilatkozni a nemzet egyénisége, komoly és mély kedélye.

Megbocsáthatatlan hibának tartom, hogy a Vágó-féle diszmenet pompás tervét elejtették. Ez év hatalmas története hullámozott és hömpölygött volna végig előttünk, megjelenítve nagyszerű képekben, lélekfelemelő látványosságban. Magával ragadta volna az idegen szemlélőt s jobban megmagyarázta volna multunkat, mint bármely történelmi kiállítás, — nekünk, magyaroknak pedig minden egyébvel fölérő dicsőség ragyogása lett volna, lelkünk minden idejét besugárzó valóság, nemzedékekre kiható, nagy jótétemény.

Vége van. Kimarad az ünnepi programból.

Mi pótolhatja?

Ha valami: úgy az Athenaeum roppant vállalata, mely szintén nem egyéb, mint e diadalmas, magát minden viszontagságokon keresztül küzdő mult megrögzítése. Nagytudományú írók, kik egyuttal lelkes hazafiak is, állottak össze, hogy egy nagy arányú s a történetírás újabb követelményeinek mindenben megfelelő munkában beszámoljanak nemzetünk ezer éves multjáról s az ujezerév küszöbén álló nemzedéknek bölcs okulásul elmondva, elbeszélve mindent, hitet adjanak, utat mutassanak a jövő felé.

Eddigél három vaskos kötet jelent meg a tiz kötetre tervezett vállalatból. Imponáló,

hatalmas kötetek, melyek már külső kiállításunkkal is magukra vonják a figyelmet s méltán bámulatot keltenek. Mintha mind-egyik egy-egy századot akarna megjelölni a halhatatlan idők folyamában, mintha mind-egyik egy-egy nagy korszak határköve volna, tömör emlékoszlopként sorakoznak egymás mellé.

Nem lehet az kis nemzet, a melyiknek ilyen nagy története van. Tervezői jól tesszik, hogy ily széles alapokon akarják felépíteni multunk dicső és tanulságos eszményeinek e monumentális épületét, legyen ez csak ugyan pantheonja a nemzeti nagyságnak, tanúsága régi dicsőségünknek, temploma hazaszeretetünknek, s új erők, új élet kuforrása.

Örül a lelkem, mikor magam előtt látom ezt a biztos terv szerint megindult nagy munkát, mely különben is régi mulasztásokat van hivatva kipótolni és aktuálisabb időben nem jelenhetett volna meg, mint most. Ez a lelkes könyv lelkesít engem is s megjelenése igazi ünnepem nekem, a ki csak egyért tudok igazán rajongani; a kulturdéért, azokért a ténnyezőkért, melyek az embert továbbsegítik szellemi fejlődése nagy útján.

Üdv ezeknek a derék tudósoknak, kik ősz hajjal és fiatal lélekkel ily dicső munkára vállalkoztak s nem üres szóval, gyarló hühéval, de egy eléggé nem magasztalható, fényes tettel járulnak ünnepünkhöz, hogy ez igazi ünneppé lehessen s élő termékenyítő eszmékben, jellemző és ragyogó képekben örökítik meg a hazát a haza számára!

Legyen áldás a munkájukon!

Endrédi Sándor.

* Jubiláló százestendős könyvkereskedés.

Az országszerte ismert Lampel R.-féle (Wodianer F. és fiai) es. és kir. udvari könyvkereskedés és kiadóhivatal, Budapest (Andrássy-ut 21. szám), ezidén — a millenniummal egyidejűleg — üli meg százestendős fennállásának a mai kereskedői világban igazán ritka, szép ünnepét. Ez alkalomból a tekintélyes magyar czég, mely az ezredéves országos kiállításon is annak öt csoportjában vesz részt, eddig megjelent kiadványairól egy illusztrált katalógust bocsát közre. E gyönyörűen és francia módra kiállított könyvjegyzék tudománysszakok szerint van rendezve s végén betűsoros czimmutatóval ellátva. Benne van a Lampel-Wodianer czég története is. A melléje adott tudománysszakok szerinti statisztikai kimutatásból érdekes megtudunk, hogy a magyar tan- és ifjúsági irodalom körül nagy érdemeket szerzett kiadóczég ez időszerint nem kevesebb, mint 1495 kiadvánnyal 1769 kötetben s azonfelül igen számos térképpel, szemléltető képpel, rajzmintával stbvel gazdagította irodalmunkat.

Amerikai patriótánk itthon.

Tiszteletreméltó, hosszú őszszakú 80 éves öreg ur, egy magas, erőteljes fiatal ember kíséretében érkezett csütörtökön délután a fél 4 órai vonattal Budapest felől Debreczenbe s a vasuti állomástól egyenesen nagy tiszteletű Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző főiskolai akadémiai tanár Csokonai-terti lakására hajtottak, a hol a házi urnő Tóth Sámuelné szül. Varga Mária urhölgy amint megpillantotta őket, örömeiben sirva fakadt s azonnal értesítette férjét — aki épen vizgán volt a főiskolában — a kedves vendégek érkezéséről. — A megható örömmel fogadott vendégek Varga Ferencz és fia István Amerikából, az Egyesült-Államok Jona államának Leon nevű városából hosszú vízi és száraz uton jöttek Debreczenbe hazájok, szülőföldjük, illetve rokonaik látogatására.

Az idős ur az a Varga Ferenc, ki 1848-ban Torontálvármegye alispánja, majd kormánybiztos és a szegedi véstörvényszék elnöke, a kit a szabadságharc leveretése után az osztrákok halálra kerestek, de 11 havi keserves bujdosás után sikerült neki hamis utlevél segítségével Hamburgba menekülnie.

Egy ideig ott tartózkodott, visszatérhetést remélve. Midőn aztán látta, hogy az osztrák kénytől hiába vár kegyelmet, ő is, mint annyi ezren, Amerika felé vette útját, ahol új hazát keresett és szépen virágzó nagy családot alapított magának, Leonban.

Negyvenhat évet töltött hazájától távol s most, mint 80 éves aggastyán, de életerőinek teljes birtokában, hazajött, hogy az ezeréves ünnepségek alkalmából — mint ő mondá — még egyszer meglássa imádott hazáját. Valóságos lelki gyönyörűség hallgatni a művelt lelkű, tapasztalatokban, világismeretekben gazdag aggastyánt, a ki bár több, mint negyven év óta nem beszélt magyarul, még mindig gyönyörűen, klasszikus alakjában beszélt szép anyanyelvünket.

Varga Ferenc a rég elhunyt Varga István, előbb debreczeni professzor, utóbb szikszói pap fia.

Négyen voltak testvérek: Antal, ő, Ferenc, Eszter, Szücs Károlyné, ki férjével Nagy-Létán lakott és Lajos, a volt debreczeni főiskolai pénztárnok, kinek két gyermeke maradt, Géza, a már elhunyt megyei tiszti főorvos és Mária, Tóth Sámuelné. Mind a négyen ott születtek a nagytemplom melletti parochialis házban, hol jelenleg Némethy Lajos ev. ref. lelkész lakik; az akkortájt professzori lakás volt.

A négy gyermek közül már csak ő él, Varga Ferenc, aki életének alkonyán eljött a messze tengereken tülről, hogy meglássa még egyszer a haza földjét, könnyeit öntse elhunyt kedveseinek sírjaira, gyönyörködjék a család élő tagjaiban és hallja még itthon a hazában fülébe csengő édes magyar szót.

1817-ben született s mint nőtlén ember ment Amerikába 1850-ben.

1858-ban ott megnősült, elvevén egy kedves, derék svájci származású leányt. 1859-ben született István nevű fia, aztán kisebb-nagyobb időközökben egymásután 6 leánya. István már régebben megnősült s van egy 8 éves kis fia Ferenc, a Varga család legifjabb férfi sarja. A hat leány közül öt szintén férjhez ment, ki otthon Leonban maradt, ki távolabb költözött férjével. A vők valamennyien előkelő, jómódu uri emberek.

Emma férje Gatschel Dávid, Rózáé Hamilton Byron, Eszteré Coder Frank, Marié Slade Frank (Washingtonban), Nellyé Dorn Arthur. A hatodik, Klára, a legidősebb nem megy férjhez, otthon marad szülei mellett, kik ugyis magukban laknak immár, mivel István fiuk is külön házat építetett magának.

Ugy az öreg ur, mint fia ügyvédi praxist folytatnak.

Az egész család Amerikában (az idős pár, a fiu, lányok, vők és unokák) 21 tagból áll s megkapó a fénykép, melyen együtt — középen az ősz családfővel — megörökítve vannak.

Varga Ferenc mióta Leonban lakik, nem hallott magyar szót. Vasárnapként az a legnagyobb gyönyörűsége, ha rokonai leveleit előszedi s azokból fenhangon magának magyarul olvas. Fia németül is keveset tud, csupán angolul beszél.

Régóta készül már hazalátogatni, míg végre ez év május havában elszánta magát a hosszú utra. „Most már, hogy meglátalak benneteket, szülőföldemet még egyszer, ha hazamegyek, nem bánom ha meghalok is” — mondá tegnap könyek között unokahúgának.

Tegnap reggel először is az ev. ref. főiskolát látogatta meg, amelyben egykor ő is tanult, s a melyet 1835-ben hagyott el. A tanári kar egyes tagjaival való szíves beszélgetés után megjelent az V-ik osztály vizsgálatán s látható gyönyörűséggel hallgatta a haza reményeinek értelmes feleleteit. Fia is vele volt.

Vajon megtalálom-e a szülőházamat — mondá tegnap délután s elindultak ketten, fiával megkeresni. Nagy örömmel mondotta aztán visszajövet, hogy megtalálta azt is, meg a Lajos kis-mester-utcai házat is.

Ma reggel Böszörménybe rándultak, hol édes anyjának és Antal testvéreinek sírjait és a rokonokat látogatják meg. Elmennek Szikszóra is, hol édes atyja Varga István nyugszik, onnan Nagy-Létára Eszter testvére sírjához, onnan N.-Váradra, annak fiát Szücs Albert gazdálkodót meglátogatni. A látogatások bevégezése után még egy darabig Debreczenben maradnak szerető rokonaik körében, akik mellett meleg szívvvel üdvözlőjük őket mi is. Aldja meg a magyarok istene az ősz hazafit és családját; vezérelje kettőjüket vissza békén az elhagyottak körébe, akiknek szívét szintén forrasza hazánkhoz.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A t. Házból.

Budapest, június 13. A képviselőház mai ülésén folytatták a kuriai bíróságról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Az alkotmányos költségekre vonatkozó hetedik szakasz ellen Visontay Soma, Kolozsvári Kiss István és Molnár képviselők beszéltek, míg Erdély Sándor igazságügyminiszter indokolta a szakaszt. A nyolczadik szakaszról Molnár József indítványozta, hogy a törvényhatóságok maguk állapítsák meg a területükre vonatkozó ellátási költségeket. Szalay Imre, Molnár Józsiás, Szentiványi Kálmán és Lukács Gyula a szakaszt elvetik. Hermann Ottó a régi időkről beszél, a mikor még sok mandátum nem került pénzbe. — Gajary Ödön szólott ezután, azt bizonyítva, hogy indokolt az ellátási költségek szabályozása, legalább a választók nem léphetnek fel igényekkel. Madarász Imre, Vajay és Polónyi tiltakoznak a szerintők az erkölcsöknek törvényes megrontása ellen. A szakaszt, valamint a kilenczediket is, a melyet Múlek Lajos kihagyni javasolt, változatlanul elfogadták.

Az olasz parlament üdvözlölete.

Budapest, június 13. Moceuni volt olasz hadügyminiszter ma a képviselőházban járt, a hol átadta a millennium alkalmából az olasz parlament üdvözlötét.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószó szöbéli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattára feleknek felvilágosításokat átad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva van minden szerdán és szombatou d. e. 11—12 óráig.

— Istenítiszteletek. Holnap, vasárnap, a helybeli templomokban a következő lelkészek s a következő sorrendben tartják meg az istenítiszteleteket. Az ev. református templomokban: d. e. 9 órakor predikálnak a nagy-templomban Dr. Bartók Jenő, a kistemplomban Mindszenti Imre, a Kossuth-utcai templomban Könyves Tóth Kálmán és az ispotály-templomban Mitrovics Gyula. — A római katolikus templomban az istenítiszteletknél a megszokott sorrendben a segédlelkészek szolgálnak, miután Dr. Wolaffka Nándor püspök nincsen idehaza. — Az ág. evang. templomban délelőtt tíz órakor Materny Lajos lelkész tartja meg az istenítiszteletet.

— Személyi hir. Kun Bertalan tiszáninni ev. református püspök ma este Miskolcra családijával együtt több napi tartózkodásra Debreczenbe érkezik. A püspök és családja Kiss Áron püspök vendége lesz.

— A főkapitány szabadsága. Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány hat heti szabadságát hétfőn kezdi meg s a nagyvárad „Felix”-fürdőben tölti el. Távollétében Végh Gyula második kerületi rendőrfőkapitány helyettesíti, aki a főkapitánytól holnap veszi át hivatalát.

— A Zion-egylet zászlója. A Zion betegsegélyező-egylet a millenniumra készült szép új zászlóját augusztus 20-án, Szent István napján szenteli fel ünnepélyesen. A zászlóanya tisztét Reichmann Arminné urnő, az izr. hitközség elnökének neje volt szíves elvállalni.

— Tornaverseny a rom. kath. gimnáziumban. A római katolikus algyimnázium növendékei tegnap délután érdekes és minden tekintetben sikerült tornaversenyt rendeztek az iskola tágas udvarán, amelyre nagyszámú intelligens közönség gyűlt össze. Ott voltak a többek között Biró ezredes, Unger Gusztáv királyi iskolatáblai bíró, Tóth Béla, Balázs Ödön stb. stb., továbbá hölgyek igen sokan. A növendékek közül mintegy hatvanan vettek részt a Starck Andor tornatanár által vezetett versenyben. Ugy a rend-, mint a szergyakorlatok nagy tetszésben részesültek. A szabadgyakorlatokban különösen Novotny Rezső IV. osztályu tanuló tünt ki. Nagy tetszésben részesült a növendékek izlésestorna-öltönye is, amely sárga czipő, világoskék harisnya, sötét-kék nadrág, fehér-kék sávós tornaing és fehér sapkából áll. A tornaverseny tartama alatt Veress Tóni zenekara játszott. A gimnázium növendékei ma a Nagyerdőn júniálist rendeznek.

— Egry Kálmán a kuriánál. A debreczeni kir. ítélőtábla egyik kitűnő bíróját, Egry Kálmánt, ő Felsége a király az igazságügyi miniszter előterjesztésére a kuriához számfeletti bíróvá nevezte ki.

— Miniszteri kiküldött a nagy-károlyi főgymnáziumhoz. A vallás- és közoktatásügyi miniszter a nagy-károlyi államilag segélyezett kegyesrendi főgymnázium érettségi vizsgálatára Cserhalmy Józsefet, debreczeni helyettes tanterületi főigazgatót, küldte ki kormánybiztosul.

— Dalestély. A debreczeni dalegylet által ma estére hirdetett dalestély kedvezőtlen idő miatt a diszteremben fog megtartatni. Az elnökség.

— **A király a Ludoviceumban.** A m. kir. honvéd tisztikar leendő tagjai, a Ludoviceum növendékei, tegnap délután igen sikerült testi- és lögyakorlatot, valamint lovágó ünnepet rendeztek az Orczy-kertben. A kis honvédek a király, József főherceg és nagyszámu előkelő közönség előtt mutatták be ügyességüket, — miniszterek, tábornokok, zászlós urak előtt. — Az ifjak mutatványai rendkívül tetszetek ő Felségének. A localpatriotizmus büszkeségével olvashatjuk e fényesen sikerült gyakorlatokat. Mert két debreczeni származású tanár vezetése alatt aratták bőven a tapsok, a legmagasabb elismerést a Ludoviceum növendékei. A csuklógyakorlatokat, szuronyvivást, valamint a parterre szertornát és a voltigálást Balogh Lajos főhadnagy, ludoviceumi tornatanár, Balogh Zsigmond járásbíró testvéröccse vezetése alatt mutatták be. — Ő Felségének, aki a remekül sikerült, rendkívüli ügyességgel végrehajtott mutatványok tartama alatt több ízben kifejezte elismerését környezetétől. A lögyakorlatokat is debreczeni vezényelte: Oláh Károly főhadnagy, volt megyei I. aljegyző. Egy zászlóalj mintájára alakított század lött először vezényszóra a céltáblára. A lövések eredménye rendkívül meglepő volt. Az első sortüz után a pléh céltáblára erősített fehér színű papircélpontok sziporkálva repültek széjjel. A király kétkedve a rendkívül meglepő precíz lövéseken, kíséretével együtt odament a céltáblákhoz, hogy meggyőződést szerezzen. Ekközben gyorsan feltölték a következő céltáblákat, amelyek fél és egész alakot tüntettek fel. A század három rajra oszlott. Az egyik sortüzeltést, a második esatártüzeltést, a harmadik pedig raj-össztüzeltést adott. Az előbbi fényes eredmény újból beigazolta lett. A király Oláh Károly és Balogh Lajos főhadnagy tanárokat maga elé hívatta és e szavakkal adott kifejezést megelégedésének: Nagyon szépen ment. Minden tekintetben látszik a haladás. Igen meg vagyok elégedve. Köszönöm az uraknak a közreműködésüket.

— **Tér-rendezések.** A mérnöki hivatal városunk két kisebb közterét csinosítottja, rendezi mostanában. A Bulszter-ház előtti háromszögű tért Várad-utczán kövezik. A Kereskedelmi Akadémia előtt fekvő tér is új burkolatot kap, miután ezen tér közepén már felállították azt a szoboralakokkal diszitett szivattyukészüléket, amely a nagytemplom előtt furt ártezi kutat teszi hasznavehetővé.

— **Millennáris szalmaözegek.** Sohasem volt még nagy Magyarországon annyi szalmaözegek, mint az ezredik esztendőben. Ugy van az, hogy most mindenki feltörekszik a fő- és székvárosba, de van tömérdek házaspár, akik nem mehetnek föl egy időben, hanem megosztják a magány és az örömök napjait. Az egyik utazik, a másik pedig itthon marad házőrzőnek. Ugy látszik, most menyecskejárás van, mert az éttermek és kávéházak egykori vendégkoszorúja ismét feltűnik a régi asztaloknál. Úlnak csoportban a Hungaria előtt, a Bikában hallgatják a zenét, kártyáznak, kibiciznek vagy unatkoznak, mint régen. Mert bizonyosan valamennyien unatkoznak, minthogy a szalmaözegek, mióta a világon az első szalmaözegek bánatos alakja feltűnt, mindig azt panasolják, hogy ők unatkoznak, ámbár az orfeum forgalma . . . de hiszen ez már nem tartozik a hazafias közlemény keretébe. Végzetlenül csupán az lehet a szalmaözegek nézve, hogy a mint elfogytak az első esztendőnek napjai, úgy elfogynak az ezredik esztendőnek napjai is és a millenniumi ünnepek után teljes ezer esztendeig nem fenyeget újabb ilyen nagy ünnep, amely elválaszta egymástól a párokat. Van forgalomban egy „Báresak

mindig millennium volna“ kezdetű új dal is, amely azonban csak titokban, kávéházak rejtekén dudorásznak némely rebellis szalmaözegek . . .

— **Halálozás.** Özv. polgár Trásy Andrásné szül. Somogyi Eszter ma reggel 38 éves korában meghalt. Temetése hétfőn délután négy órakor leend Bárány-utca 2377. számú háztól a Szent-Anna-utczai temetőbe.

— **Visszakért rendjel.** A „Kölnische Zeitung“ moszkvai levelezője írja az alábbi fölötté érdekes történetet. Liechtenstein herceg, pétervári nagykövetség tudvalevőleg ebédet adott, melyen a minden oroszok czárja is jelen volt. Az ebédet megelőző napon Liechtenstein herceg értesült, hogy a czár őt az „Alexander Newski“ rendjellel tüntette ki és a rendjelet kézhez is vette. Az ebéd, melynek fényét a czár jelenléte nagyban emelte, Liechtenstein hg. az orosz rendjellel pekotálva jelent meg. Másnap azonban levelet kapott a czár kabinetirodájából, amelyben bocsánatkérések között arról értesítik a herceget, hogy a rendjel nem neki, hanem egy másik kitüntetendő grófnak volt szánva és kérték őt, hogy juttassa a rendjelet az illető grófhhoz. Liechtenstein herceg természetesen nyomban eleget tett a felhívásnak és elküldte a rendjelet, melynek egy napon át volt tulajdonosa, illetékes helyére.

— **Az iparostanonczok.** Az iparhatóság alpunk utján felkéri az ipartársulatokat s általában véve az iparostanonczok sorsa iránt érdeklődő iparbarátokat, hogy a június 17-én megtartandó iparostanoncz iskolai szakvizsgálatok alkalmával a jelesebb tanulók jutalmazására szánt adományaitak kegyeskedjenek Dóczy Gedeon igazgató urhoz eljuttatni.

— **A róm. kath. algymnázium vizsgálati.** A római katolikus algymnázium igazgatója, Cserhály József, az algymnázium évfárá vizsgálatainak sorrendjét a következőleg állapította meg: Június 22-én lesznek mind a négy osztály vallástani vizsgái, 23-án délelőtt az I. és II-dik osztály vizsgái a nyelvekből, délután a III. és IV. osztálynak ugyanabból, 24-én délelőtt a II. és III. osztálynak a reáliákból, délután az I. és IV. osztálynak ugyanazokból, 25-én délután öt órakor mind a négy osztály vizsgái s 28-án évfárá Te Deum, valamint a bizonyítványok kiosztása lesz.

— **Az „elégéses“.** Tudvalevőleg van egy legfelsőbb alapítvány, melyből a kitünően érettségizett szegénysorsu egyetemi, müegyetemi, erdész és bányász akadémiai hallgatóknak évi stipendium gyanánt 300 arany forintot engélyeznek. A megüresedett helyekre a hivatalos lap szokta minden év augusztus havában a pályázni óhajtok figyelmét fölhívni, pontos utasítást adva arra is, hogy a folyamodványok kihez (a királyhoz) és hova (a legfelsőbb alapok igazgatóságához) intézendők. Néhány évvel ezelőtt a kelesvári egyetem fekete táblájára is kiakasztották az értesítést, hogy két alapítványi hely megüresedvén, a kitünően érettségizett hallgatók pályázhatnak reá. A folyamodók egyike egy szegénysorsu első éves joghallgató, a kinek páratlan szorgalmáról legendák keringtek az egyetemen, sokáig habozott, hogy felküldje-e alázatos instancziáját egy olyan érettségi bizonyítvánnyal, amelyben tíz „kitünő“ tanjegy mellett egy csunya „elégéses“ rontotta a hatást és épen a német nyelvből. Sok biztatásra elvégre — mint a Föv. Lapok írja — mégis csak megszerkesztette a folyamodványt s nagy vakmerően beleírta a következő mondatot is: „jöllehet a német nyelvből „elégéses“ tanjegyem van, kegyeskedjék császári és apostoli királyi felséged figyelmbe venni, hogy otthon hat testvérem van

és mind a hat leány.“ — Október közepe táján az összes folyamodványok visszaértek az egyetem dékáni hivatalába. A szegény L. B., a ki ezalatt már százszor is megbánta, hogy azt a furcsa mondatot beleírta a folyamodványba, óriási aggodalmak között leste, hogy valjon fölhivatja-e a dékán, vagy nem. Fölvívatta. Sőt mosolyogva szoritotta meg a kezét, miközben értésére adta, hogy az egyik alapítványt ő kapta meg. A tulboldog pályázó folyamodványának alsó szélén, Pápay ismeretes kézvonásával, szép piros tintával ez a megjegyzés állt: „Hat testvér otthon és mind a hat leány, — valóban „elégéses“.

— **Evfárá vizsgálatok az izr. elemi iskolában.** Az izr. elemi iskolában f. hó 16—19. napjain fognak az 1895—96. iskolai évet bezárá nyilvános vizsgálatok megtartatni, amelyekre a t. szüléket és az iskola iránt érdeklődő nagyközönséget ezenel meghívom. Debreczenben, 1896. június 12. Dr. Kardos Albert, az izr. elemi iskola igazgatója.

— **Szegény elől a halálba.** Még alig látott szegény Sári Juliánna 19 tavaszt s már is meggyűlölte ezt a — ezudar világot. Hajdu-Szoboszlórol két év előtt bejött Debreczenbe szolgálni s az utóbbi időben Vilmányi Imre Csemete-utca 1219-ik szám alatt lakó gazdánál szolgált. A szegény leány hallgatott valami csábító szavára . . . A szegény nem tudta elviselni s elszánta magát, hogy megvált az élettől. Tegnap este ugy tíz óra tájban felment a padlásra s ott felakasztotta magát. A házbéliek észrevették a zajt a padláson, azonban mire felmentek, Sári Juliánna már halva volt. Az odasiető rendőr azonnal levágatta a már kihült hullát s a gyorsan előhívott dr. Kenézy Gyula kerületi orvos is csak a halált konstatálhatta. A szerencsétlen leányt kiszállították a közkórházba, honnan holnap temetik el.

— **Füstbe ment házasság.** A kisasszonynak, akiről itt szó leszen, olyan apró, piskóta lábai voltak, hogy alig kellett arra nagyobb cipellő, mint egy mesebeli óriásnak a gyűszűje. A kisasszony több pár cipellővel is rendelkezett, de közülök legkedvesebb volt előtte az az egy egész kitévő két darab félezcipő, amelyeknek a fején arany pillangó volt kihimezve. Hogy miért volt legkedvesebb, kitudódik mindjárt. Az aranypillangós cipellőhöz persze fölöttébb illenek a rózsaszínű harisnyák. A kisasszonynak szobaleánya is volt, ki föltétlen hatalommal bírt a sok házi csecsebecse fölött. Egyszer csak az történt, hogy a legkedvesebb félezcipők eltűntek a házból. Ki vihette volna más el, mint a takaros szobaciczka. Hanem az bizony nem vállalta magára a dolgot, — ő nem hibás semmiben. A házi kisasszony sirt, a mama haragudott és aztán abban maradt minden. Néhány hét múlva a kisasszony véletlenül a szobaleány lábára tekintett. Szinte kipirult az arca örömeiben, mikor a lábán meglátta az aranypillangós félezcipőket. Azonnal hívta a mamát; a szobaleányt sarokba szoritották. Az a cipő lopott! A takaros leány azonban erősen, sértődve szabadkozott. Az a cipő nem lopott, hanem vett. Nem hazudik.

— **Honnét kerültek hát hozzá?**

A szorongatott, csinos arcú szobaleány erre egy férfinevet mondott, kinek viselője ajándékba vette neki a cipőket. A kisasszony elájult, a mama rémségesen dühöngött. Olyan nevű uriember, mint a minőt a szobaleány mondott, csak egy van: — a kisasszony vőlegénye. Lám, a parthiek sokszor egy pár félezcipő miatt is visszamennek.

— **Nyilvános nyugtázás.** A június 7-én megtartott fodrász ifjuság juniálisán a következő felülfizetések történtek: ifj. Csikes Ferencz ur 10 kor., Schaf János ur 6 kor., Dianiska

Ágoston ur és Kaliczki Józsefné urnó 5—5 kor., Megyeri Kálmán, Möldner József, Ivanovics Antal, Fuchs Imre, Eröss Jakab urak, özv. Croditeir Ferenczné 4—4 kor., Kéhl Miklós, Telbiz Sebestyén, Pántya József, Fridvalszky Rezső, Dézsi Lajos, Révész Lipót, Andresz Kálmán, Faller Gyula, Reichmann Ármán és Molnár Ferencz urak 2—2 kor., Romhányi István és Révész Zsigmond urak 1—1 kor., melyért a rendőrség ez uton is kifejezi hálás köszönetét.

— **Egy nagy város pusztulása.** Az emberi ész merész, kolosszális alkotásainak és a természet nagy katasztrófáinak hazájából, Amerikából, megdöbbenő és mély részvétet keltő hír érkezik, amely egy virágzó nagy város teljes elpusztulását, rombadóltét jelenti. Saint-Louis, Montana állam székhelye, az Egyesült-Államok nyugati részének legfontosabb kereskedelmi és forgalmi piaca, egy rettenetes vihar és tűzvész által teljesen semmivé lett. Nem százakról, de ezrek haláláról szól a távirati értesítés, mi, ha tulzottnak nem bizonyul, akkor bizonyára Saint-Louis pusztulása méltóan szomorú párja lesz a Sodoma és Gomora veszedelmének. Teljes háromnegyed óráig dühöngött a rémitő gyorsasággal jött s még idáig számba nem is vehető emberáldozatokat s roppant anyagi károkat okozó orkán, amelynek segített a pusztításban a fékezhetlen tűzvész. Házakat s egész épületcsoportokat mindenestül forgatott fel a vihar, sürgönyoszlopokat, vonatokat, fákat és kocsikat kiválaszthatlan rakásra hordta össze. Az egész város kifejezhetlenül kétségbeesítő állapotban van. Az utcákon sebesültek és holtak még segítség nélkül voltak. Egyetlen ház sem maradt épen. Gyárak és magánházak kéményei ledöntve heverték a földön. Az alsóbb városrészt még ezenfelül a Missisipi felkorbácsolt hullámai borították víz alá. Két személyszállító hajó, a „Greet Republic“ és a „Dauphin“ legényeivel s személyeivel együtt elsüllyedt. — Előbbi hajó a legnagyobb személyszállító és kiránduló hajó volt, mely a Missisipen közlekedett. A kórházak, a melyeket Amerikában eléggé nem kárhoztatható könnyelműséggel csaknem mindenütt fából építenek, és a városi fogház romokban hevernek. A Vandalia szállodában 35 ember lelte halálát. A löversenyterén, a hol ép futtatás volt, a tribün beszakadt s 150 embert temetett maga alá. A Baltimore-Ohio vonatnak 60 teherkocsija mindenestül lefordult a meredek vasuti töltésről. Két óra lefolyása alatt 1400 helyre alarmirozták a tűzörséget s mintegy 6000 helyre a mentőket.

A rendőrség és a szerelem.

— Erküles-megállapítás. —

Teszem föl azt: a tiszt ur szerelmes. A tiszt ur valósággal szerelmes és mivel kaucaziója is van, nőül akarja venni az illető hölgyet. Házassági szándékát bejelent a parancsnoknál, a kivel közli a menyasszony nevét is. A parancsnokság ír a menyasszony illetőségi helyére, kérészködvén a tiszt jövedelmének erkölése felől. A hatóság a levelet elolvasás után átadja a főkapitánynak, a főkapitány az alkapitánynak, az alkapitány a rendőrbiztosnak, a ki nem tudni, hol szerez meggyőződést, de annyi bizonyos, hogy minden egyes alkalomkor a szilárd meggyőződés hangján sugja az alkapitány felébe:

— Erkülesös.

Az alkapitány tovább sugja a főkapitánynak, a főkapitány pedig a hatóságnak, míg végre az utca békéjének és rendjének és a női erkölésök nagy megállapítójának: a rendőrbiztosnak véleménye eljut a parancsnoksághoz, a mely

ezután kegyesen megengedi az illető tisztnek, hogy választottjával egyesülhet. Így van ez katonáéknál.

*

Alólirott férfit, mint telivér ezivil nem szándékozik katonáék eljárását kritika tárgyává tenni, mivel azon nézetben batorodik utazni, hogy minden úgy van jól, ahogy van, s mihelyt belátják, hogy valamely eljárás már czopf, bizonyára változtatnak rajta.

Czopf, nem szép ez az eljárás, de maholnap divatra kap a polgárság körében is.

Egy debreczeni fiatal ember — utazó-ügynök, — valamelyik faluban, ahol éppen a millenniumot ünnepelték, beleszeretett egy pruszlikos kis leányba, aki az ünnepélyen a Magyarok istenét szavalta.

Az ügynök a tapsvihar elhangzása után esküdzött mindenre, a mi előtte szent, hogy még olyan gyönyörűen nem hallott szavalni, mióta a világ, világ.

A leány atyja, aki községi tanító, erre a nejjével folytatott diplomáciai meg egyezés után meghívta a fiatal embert másnap ebédre. Az ügynök ebéd alatt egyik elragadtatásból a másikba rohant és pecsenye után nyilatkozott. Megkérte a leány kezét.

Az anya letette a kanalat és sirt. A gyerekek szintén könyeztek. Az apa pedig szintén letette a kanalat, de nem sirt, hanem sietősen megáldotta az ifjupárt.

Az ügynököt négy napig ünnepelték, etették, itatták. Még az ötödik napon is alig akarták elereszteni.

A hatodik napon, mikor már a fiatal ember elutazott, az apa gondolkozóba esett. — Elszívott egy folytába hét pipa dohányt, a míg volt mersze kirukkolni a családjának mondani:

— De ugyan miféle ez a mi új fiunk?

A család összenézett. Az anya a vállát vonogatta.

— Nem tom. Neked nem mondott közelebbi dolgokat, édesem? — kérdezte a leányától.

— Nem, mamuskám, nekem csak annyit mondott, hogy szeret, mint galamb a buzát és oly boldogok leszünk, mint a gerlicze-pár.

— No, majd megtudakolom, leányom, hogy kiféle a te vőlegényed, — szolt az apa, nyomban leült és levelet irt a rendőrségnek.

A levélben a következő kérdésekre kért felvilágosítást:

1. Mennyi jövedelme van az ügynöknek?
2. Milyen jellemére nézve?
3. Egészséges-e?

A rendőrség azonnal válaszolt az apának, a ki polgár létére utánozza a katonaságot. A válasz ez volt:

X. Y. ügynök neve a rovott előéletűek albumában nem fordult elő, tehát büntetve nem volt. Nem tudjuk, hogy mennyi a jövedelme és milyen az egészségi állapota.

Nem tudnának kérem az iránt felvilágosítást adni az aggódó apának?

CSARNOK.

A szép Musard asszony.

(Folytatás és vége.)

A császárnő nem értette meg, hogy a kedvet, melyet „majdnem“ birt, igazán bírja. De azért nem volt a szép Musard asszony királyi ismeretség híjával. Németalföld királya egy incognitó-utja alkalmával Párisban megismerkedett vele s testestől-lelekestől belesett a szép amerikai szíren hálójába. Viszonyuk köztudomású volt és nagy zajt ütött. A király olyan szerelembőlondja volt, mint egykor Lajos

bajor király, midőn Lola Monter spanyol bűvésznőbe beleszeretett. Musard asszonynak szédelgő álmái voltak, melyeket rendkívüli dícsvágya rajzolt elé. „Kis király“ — a komolyan gondolkodott a felől, hogy törvényes nejjétől elválk s a szép Musard asszonnyal, ki a derék karmestert is lerázta a nyakáról, — legalább balkézi — házasságra lép. Ily komoly és kényes ügyet természetesen nem lehetett elhírtelenkedni, és hogy kedvese ne veszítse el türelmét, a király az unalmas várakozási időért mesés ajándékokkal kárpótolta — Milliókat adott neki készpénzben, pompás jószágot s kastélyt vett számára. Normaydiában s gyémántokkal halmozta el, melyeket az később amerikai petroleumforrásokba fektetett. Egy évig ringatta magát Musard asszony a csalóka álomban, hogy majd egykor királyi korona ékesítendi fejét. Ekkor egy napon türelmét veszítve, királyával egy oktalan jelenetet idézett elő, sőt még azt is sutogták, hogy lovagvesszőjével fenyegette, röviden a viszony siralmas véget ért s királyi álmából nem maradt más meg, mint hosszantartó, elégedetlen moraj a párisi körökben és — egy háromszázezer franknyi évi járadék.

Az avenue de jena-i salon ezen epizod után is megtartotta régi élénkségét, azonban Musard asszony nem volt boldog.

Kezdte észrevenni, hogy asztalánál csak férfiak ülnek, hogy ő az egyetlen nő fényes salonjában. Páris férfi világa lábainál volt, a hölgyeket is hódolni akarta látni. De e nehéz feladatba belebukott. Az előítélet erősebb volt mint az ő akarata, szilárdsága. A derék Musard éppen egy félévvel adta később nevét neki, mint kellett volna. A nő oly vigyázatlan volt, hogy még férjezetlenül feltűnő viseletet tanusított Párisban s állásának későbbi törvényesítése nem volt elegendő arra nézve, hogy az előkelő hölgyek salonjainak ajtóit előtte megnyissa. Pedig mi mindent el nem követett, hogy barátai nejjét kényszerítse őt elfogadni, vagy meglátogatni.

Cselszövényeket talált ki, melyek a drámaíró szerencsétét képezik, nem átalott az erőszakosságig s brutálitásig menni, de minden hiába volt. Egyszer összeszedte egy hercegnő adósleveleit s fenyegette, hogy férjének, a hercegnek, mindent elárul, ha legközelebbi thea-estélyére meg nem hívja. A hercegnő csak vállat vont s nem hívta. A hercegnő csak vállat vont s nem felelt semmit. A jó Musard asszony pedig, talán életében először, naivitást követett el. Elfelejtette, hogy Franciaországban él s hogy egy akkori párisi társaságbeli hercegnőre éppen nem lehet kompromitáló, ha viszonyát kikürtöli. Máskor megszólitott Musard asszony az opera csarnokban egy rendes vendégét, egy udvarlóját, ki nejjét vezette karján.

A megszólitott néhány udvarias szóval válaszolt, azonban a nélkül, hogy Musard asszonyt bemutatna volna nejjének, ki e közben elfordította fejét. Másnap ezen ur meglátogatta barátnőjét, hogy édes szavakkal mentse ki magát. Musard asszony nem fosztotta meg magát az amerikai elégtételtől s inasaival kido-batta az ajtón...

Musard asszony mintául szolgált Dumas Sándor „Idegen nő“-jének, esakhogy azzal a különbséggel, hogy az „Idegen nő“ mysticusan eszményített alak, míg a szép Musard asszony positiv tősgyökeres yankee természetű lény volt. Tizenöt évig harezolt kétségbeesetten a párisi társasággal, de végre meghódolt. Mindent megszerezhetett magának: pénzt, élvezetet, bámultatást, szeretetet; csak egyet nem: bejutást a hölgyvilágba, melyet pazarlásaival és zajos életmódjával elbódított. A társadalmi formákat nem rombolhatta le s ezért bukott el.

Szerkesztői posta.

— **Flavius.** Erőteljes cikkelyét nyomban közöljük, ha a beküldő valódi nevét tudjuk. Diskreczióra feltétlenül számíthat és így nem lehet oka a titkolódzásra.

Egy előfizető. Levelet sohasem szoktunk így czimezni: N. N. kisasszony Ó nagyságának. Ha az illető polgári származása, úgy ez esetben leghelyesebb ez a címzés N. N. kisasszonynak; ha pedig az illető uri családból származik, akkor így czimezze a levelet: N. N. urhölgy Ó Nagyságának.

Kis leánynak. Egy alkalommal már megüzentük, hogy mi és sok más ezren nem tartjuk illőnek, ha egészen fiatal lányok per maga szólítják a komolyabb férfiakat. Ez lehet talán divat, de évezredek mulva sem válik szép szokássá.

Sz. E. A szerkesztő magánlevélben fog feltett kérdésére válaszolni, most azonban egy kevés türelmet kér, mert el van foglalva.

Hangok a múltból. Maradjanak a hangok örökké a múlté. Nagyon kár volna a jelenben azokat megismételni.

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése 1896. június hó 13-án.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	122.50	123.—
„ vasuti beruházási kót. 4%.	124.—	125.—
„ koronajárdék 4%.	98.75	99.25
„ regále vált. kót. 4%.	100.20	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	122.50	123.—
Egységes állam kötvény 4%.	101.25	101.75
Tisza-szeg. 4%-os nyeres.-sors	138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	382.—	382.50
Osztrák hitelbank részvény	350.80	351.—
Magyaripar- és keresk. bank. r.	102.25	102.50

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsj.	122.—	123.—
3-os	106.25	107.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	115.—	116.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.—	10.50
Osztrák	18.25	18.75
Olasz	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	6.80	7.30
Jó-szív	3.20	3.45

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	5.64	5.72
20 markás arany	11.77	11.82
20 frankos arany	9.52	9.55
1 Sovereigns	12.01	12.05

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, június 12.

Buzát ma gyengén kínáltak, a kereslet gyenge volt. Elkelt csendes irányzat mellett 10.000 métermázsza változatlan áron.

Egyéb gabonaneműekben kevés volt az üzlet, az árak változatlanok maradtak.

Eladatott:

Buza: Tiszav.: 100 mm. 81 kg. 7.12% frton, 200 mm. 81. kg. 7.12 és fél frt. 400 mm. 81. kg. 7.15 frt. 300 mm. 81.5 kg. 7.05 és fél frt. 100 mm. 80 kg. 7.05 frt. 100 mm. 80. kg. 7.05 frt. 200 mm. 78.5 kg. 6.85 frt. 100 mm. 78 kg. 6.85 frt, mind 3 óra. **Zab:** 6.20—6.32.

Natáridő-üzlet.

Az irányzat valamivel kellemesebb volt s ár mérsékelt forgalom mellett kissé emelkedett.

Hivatalos felmondások: 2000 mm. buza VI 17. átvételre.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

Zárlat 1 óra:

		frt
Buza szept.-októberre	1896	6.68—6.70
„ máj.-júniusra	1896	6.53—6.55
Rozs tavaszra	1896	—
„ szept.-okt.-ra	1896	5.65—66
Tengeri máj.-jun.-ra	1896	4.05—4.06—
„ jul.-aug.-ra	1896	4.08—4.09
Zab szept.-okt.	1896	5.44—5.45
Repeze aug.—szept.	1896	10.45—10.55

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

		frt
Buza 1896. őszre		6.68—6.69
„ tavaszra		6.54—6.55
Rozs 1896		5.65—5.66
Zab 1896		5.44—5.45
Tengeri 1896 máj.-június-ra		4.04—4.05
Repeze 1896 őszre		10.50—10.60

Sortés piac z.

Kőbánya, június 12.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr sulyban) — krtól — krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 49 krtól 50 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 48 krtól 50 krig. **II. Magyar szedett:** Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyu) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám 8926 db. Hizottsertés üzletirányzata változatlan.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felölős szerkesztő: Kenez Ákos.

Nyilttér.

Krondorfi savanyuviz.
Stefánia trónörökösne forrás,
kitünő gyógyviz,
kedvelt asztali viz.
Főraktár: Csanak Józsefnél, Kapható még: Geréby F., Rickl Z., Szabó Zs. és Félégyházy J. uraknál.

547 12—4

Őn nem is sejt,

hogy mily jótékony és szépítő hatással van a bőrre, ha naponta a

Bergmann-féle liliumtej-szappannal

Bergmann és Tsától Dresda és Tetschen a/E.

(Védjegy: Két bányász.)

mondik. Ez a legjobb szappan a gyengéd és rózsás-fehér arczbőrre, ugyszintén legjobb szer minden bőrtisztátalanság elhárítására. Darabja 40 kr.

Kapható: Rothschnek V. gyógyszerárában és Faller Gyula üzletében.

535—30—15

Valamennyi könyvkereskedők által megrendelhető a díjjal kitüntetett s 28. kiadásban megjelent dr. Müller tanár által írott füzet a

sárvart ideg- és sexualis bajokról.

Postán küldetik szét 60 kr. (bélyegekből is) előleges beküldése ellenében.

Eduard Bendt, Braunschweig.

4244 tkv.

1896

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zilahi Gábor végrehajthatónak Sarkadi István végrehajtást szenvedő elleni 39 frt 68 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (debreczeni kir. járásbíró) területén levő, a b.-ujvárosi 1101. sz. tjkvben A + 1132. hrsz. a. ingatlanból Sarkadi Istvánt illetett 2/5 része az árverést 500 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi július hó 24. napjának d. e. 9 órakor B.-Ujváros nagyközség házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 50 frtot készpénzben, vagy az 1881: évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1896. évi június hó 2-ik napján.

Nagy Károly,

kir. trvszéki bíró.

571—1—1

CACAO-VERO

olajmentes, könnyen oldódó Cacao, legfinomabb fajta.

Csokoládék

elismert legkitünőbb minőségek

HARTWIG és VOGEL
Bodenbach

Kapható a legtöbb czukrászdában, fűszer-, csemege- és gyógyfü-kereskedésekben.

524 78—62

KLYTHIA- a bőr ápolására.
ZSIRPOR
az arcszín finomítására és szépítésére

Logeogánsabb toilleto-, bál és salonpor, fehér, rózsaszín vagy sárga.

Vegyszileg megvizsgálva és jónak találva

Dr. POHL J. J. cs. kir. tanár által Bécsben.

Elismerő nyilatkozatok a legjobb körökből vannak minden dobozhoz csatolva.

1 doboz ára 1 frt 20 kr.

Szétküldés utánvétel-
lel vagy az összeg
előleges beküldése
ellen.

Taussig Gottlieb

cs. és kir. udvari toilleto-szappanok és illatszerek gyára Bécs.

Főraktár: BÉCS, I., Wollzeile Nr. 3.

Kapható Debreczenben Baum Miksánál és a legtöbb illatszert- és gyógyfűszert-üzletben és gyógyszerárakban.

520—48—14

DREHER ANTAL kőbányai serfőzdéjének főraktára ÁRON MIKSÁNÁL DEBRECZENBEN.

Mint az előző években, bátorkodom figyelmeztetni a nagyérdemű közönséget, hogy

Dreher-féle üveges sör

csakis az itt látható védjeggyel ellátott és belajstromozott czimkével ellátott üvegekben kapható valódi minőségben.

Dreher-féle hordós ser **kizárólag** a következő helyeken kapható **Debreczenben**: **Bika-szálloda** (Tatár Gusztáv), **Debreczen sörcsarnok** (özv. Pattermann Ferenczné), **Korona vendéglő** (Péter Pál), **Kossuth-szálloda** (Sporni Gyula), **Frohner-szálloda** (Rosenberg Adolf), **Németh András, Törő Imre vendéglője**.

Kiváló tisztelettel

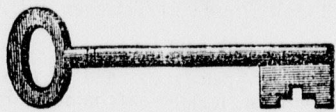
ÁRON MIKSA,
Dreher Antal kőbányai serfőzdéjének főraktára.

555-4-4

Schicht-féle szin-szappan,

törvényszékieleg belajstromozott

védjegy.

Igen jól van szárítva.

Kitünően tisztító, igen takarékos a használatban.

Kezesség mellett tiszta és ártalmatlan a fehérnemű és kéznek, egyáltalában a legjobb, a mi a szin-szappanból van.

Senki sem bánja meg a kísérletet.

556-20-5

Kapható a legtöbb fűszerkereskedésben.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller. Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszér ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszér, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapest.

Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

GRAND HOTEL NATIONAL

(Nemzeti szálloda)

BÉCSBEN, Taborstrasse.

Régi jó hírnevű és egyedüli olyan szálloda, ahol sem terítés, sem világítás nem számítottak. 200 szoba 1 frttől feljebb. Fürdők, táviró és telefon. Vasuti indulóház és hajóállomás közvetlen közelben. Mérsékelt árak. Hosszabb tartózkodásnál külön berendezés. — On parle toutes langues modernes. Az összes modern nyelveken beszélhetni.

Harhammer A.,
igazgató.

Mayer F. M.,
kezelő.

550-10-6

oooooooooooooooooooo

Roncegno fürdő (Dél-Tirol) Trientől 1 1/4 órára.

Ásvány, mocsár-, gőzfürdők, teljes hidegviz gyógyászat, Elektrotherapia, massage, gyógygimnastika 535 méter a tenger felett. Szél ellen védett gyönyörű fekvés, illatos, teljesen pormentes, száraz levegő egyenletes légáramlat 18-22° Elsőrangú **gyógyterem** kiterjedt szép sétánnyal. Gyönyörű kilátás a dolomitákra. 200 idegen szoba, ét- és olvasóterem, gyógyterem. Mindenütt villanyos világítás. Gyógyzene. Lawn-Tennis. Arnyékos sétatermek, élvezetes kirándulások. Idény május-október. Prospektus és felvilágosítás a fürdőigazgatóságtól Roncegnoban

545 10-7

oooooooooooooooooooo

Való tényállás.

Általános elismert tény, hogy a mai hölgyvilág csak a **Pompadour pasta** használatának köszönheti azon elragadó szép színű testbőrt és azon gyöngéd, arisztokratikus arczbőrt, mely valódi jelképe a szépségnek. Állandóan szép, soha foszlányos vagy felpattant bőrt, arc és kezek szabadon a ráno:októl, hólyagoktól, fagy- és forróság által keletkezett foltoktól, mindezek elkerülhetők, ha toalette-szobánkba Pompadour-pastát, Pompadour-arozport és Rix-féle szappant tartunk. — Ezen hygienikus illatszereket igen gyakran az orvosok is ajánlják.

Hogy az értéketelen utánzásoktól magunkat megóvjuk, győződtessük meg magunkat arról, hogy az üvegen rajta van-e a névátírás: Rix Wien II. Praterstrasse 16. Rix-Hof.

536-30-13

OLASZ BOROK DEPÓTJA

Magyarország területére BUDAPESTEN.

Raktárak és palackonkénti árusítás:

Borhegyi Ferencz, V. ker., Gizellatér, Haas-palota.
Borhegyi Ferencz fiókja, IV. kerület, Egyetem-utca.
Dobos C. József, cs. kir. udvari csemegekereskedése.
Gräfi K. J., fűszerkereskedés V., Nádor-utca 21.
Löwenstein M., cs. kir. udv. száll. IV., Kishid-utca.
Radanovits testvérek, VIII. ker., József-körut 59.

Szenes Ede, V. ker., Dorottya-utca.

Szimon István, főüzlet: V. Váci-körut 12.

Szimon István fiókja, VI., Teréz-körut 35.

Szimon István fiókja, V., Váci-körut 60.

Takács Lajos, IV. kerület, Kossuth Lajos-utca.

Weninger M., II. Fő-utca.

Seidl József, Koronaherceg-utca.

DEBRECZENBEN:

Leldenfrost Ármin, Piac.

Félegyházi János, Piac.

Kondory M. J., Kossuth-utca.

A borok valódiságát a magas olasz kormány e szélből Budapestre küldött oenoteknikusa hivatalosan megvizsgálja.

A „Marsala, Sherry” helyett főzéshez előnyvel használható.

551-10-5